

Turhal Müftüsü

Mustafa Bilgen

MB: 5

4 Mayıs 1956

Muhterem Çok Sevgili Beyim,

Epeyce zamandır ki muhabere edilmiyor. Sizi gözlettik ve birkaç gün daha yazmak fikrinde değildim. Dünkü aldığım gazeteler beni tahrik etti. Bir de torunlarım gazeteleri okuyor, memnun oluyorlar. Gerçi ben meşgul olamıyorum ama çocuklar seve seve okuyorlar ve kendileri de ahbaplarına mektup yazıyorlardı. Cuma namazından henüz geldim, derste yoruldum, bitap bir halde iken hepsi birden dedeciğimiz, Tayyip Ağabeyimize mektup yaz, çoktan yazmıyorsun, bak o bize gazete gönderiyor, lütuf gösteriyor diye kalemi elime verdiler. İşte aklıma ne gelirse yazıyorum. Kusuruma bakma, ihtiyarlık, açlık, yorgunluk hep bir araya geldi.

Şimdi istifsarı hatır; ne âlemdesiniz, Ramazan-ı mübâreki ne ile geçiriyorsunuz. Sermayeyi havaya vermeyesiniz. Oldukça ticaretten geri kalmayasınız. İstanbul'un Ramazanı gürültülü oluyor, pek te hoşuma gitmiyor. Hele o müezzinler huzur denilen bir şeyi bırakmıyor. Halka kendimizi sevdireceğiz diye ne bidatler, ne müthiş sadalar avam da öyle istiyor. Bir cereyandır gidiyor, diyanette önünü alamıyor. Hamdülillah bizde öyle bir şey yok. Hele o yeşiliniz hanımlar kahramanı söz ebesi nasıl teshîr ediyor. Hâsılı halk, süs düşkünü kadınlar İstanbul'un pek parlak sayfası, bu manzara karşısında hangi Müslüman kalbi muzdarip olmaz, kimse aldırılmaz. İşte ta uzaktan biz müteessir oluyoruz, kendi kendimize söylenip duruyoruz. Her ne ise sabırla şu dert ile uğraşıyoruz.

Vefakâr, Ankara'ya gideceğinizi bildirmiştiniz, tabii gittiniz ve geldiniz. Zeki Bey ile görüştünüz mü?

Oral Bey'le görüştüğünü, bizden de caiz ki bahsettiğiniz bu zat ara sıra bize risaleler ithaf ediyor, kendi eserlerinden de gönderiyor. Nisan Tası hoş bir risale bakıyor, anlatıyoruz. Tokat'ın sultan hatunu ve daha başkalar ama biz bunlara karşı bir şey yapmak imkânını bulamıyoruz, hicap altında kalıyoruz. Muhaberede yok, kendi yazmıyor, ben de yazamıyorum. Siz yazarsanız arz-ı ihtiramımı bildirirsiniz.

Şimdi suale cevap; evvelki mektubumda bir beyit yazmıştım, o söz bir âşık-ı şuurun tarafından söylenmiştir. Ne kadar mukârin-i hakikattir bilemiyorum. Size yazmaktan maksat cihanda nasıl bir muhabb-i sadık, nasıl bir âşık- vâmık mezkûr olup miyanelerinde güzerân eden hayat-ı ebedî, uhrada da inâm-ı samediyeye mazhariyeti mucip olur. Sevmekle sevilme ezeli maksad-ı aksâ. Ruhum, beyit içerisinde (ülfet-i altun) cümlesinin hallinde biraz düşünmüş olduğunuzu bildiriyorsunuz. İki gözüm İstanbul gibi makarr-ı ulema ve merkez-i fuzalada bulunuyorsunuz. İki kelimenin mazmununu idrâkde ne güçlük olabilir. (tütün) mevzuu çukurluk yani hufretü'z-zekan, manasına olunca gözlerin miklesindeki çukurları dumû' ile ale'd-devam dolduğunu ifhâm etmekte olup İmam Yüsri'nin kasidesindeki birinci beytinin ikinci mısraı ki, (min haysü dema'an cer âmin mikletin) mefhumunu tazammun ettirmektedir.

Vakt-i asır, ezan okunuyor, artık namaza gidiyorum. Tehassürle gözlerinden öperim. Hürmetlerimi sunarım sevgili beyim.

4 Mayıs 1956, Cuma

Ramazan-ı şerifini ve gelecek îd-i sa'id-i fitrınızı tebrik eder, asıl kendisiyle müşerref olmanızı Cenabı Hak'tan temenni eylerim.

Müftü Mustafa Bilgen